

— Rumænien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at der med direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer er fastsat emissionsreduktionstilsagn med hensyn til fem af de vigtigste luftforurenende stoffer fra 2020 til 2029 og for 2030 og frem. Med henblik på at opfylde emissionsreduktionstilsagnene og medvirke til virkeliggørelsen af Unionens luftkvalitetsmålsætninger skal medlemsstaterne i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/2284 vedtage et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening.

I henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/2284 skulle Rumænien have indgivet det første nationale program for bekæmpelse af luftforurening til Kommissionen senest den 1. april 2019, og de tiltag, som de rumænske myndigheder havde planlagt, burde have været gennemført før denne dato.

Kommissionen har derfor gjort gældende, at Rumænien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/2284, idet Rumænien hverken har vedtaget et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening eller indgivet et sådant program til Kommissionen før datoen for anlæggelse af denne sag.

(¹) EUT 2016, L 344, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 4. februar 2022 — M.A. mod Valstybės sienos apsaugos tarnyba

(Sag C-72/22)

(2022/C 171/23)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: M.A.

Indstævnt: Valstybės sienos apsaugos tarnyba

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (¹) af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (²) af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter, såsom de i denne sag anførte, som i tilfælde af en erklæring af militær undtagelsestilstand, undtagelsestilstand eller også en erklæring af en nødsituation som følge af en massetilstrømning af udlændinge, i princippet ikke gør det muligt for en udlænding, som er indrejst og fortsat opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, at indgive en ansøgning om international beskyttelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 8, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU (³) af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse da fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter, som i tilfælde af en erklæring af militær undtagelsestilstand, undtagelsestilstand eller også en erklæring af en nødsituation som følge af en massetilstrømning af udlændinge bestemmer, at en asylansøger kan tilbageholdes, blot fordi den pågældende er indrejst på Republikken Litauens område ved ulovligt at krydse Republikken Litauens landegrænse?

(¹) EUT 2013, L 180, s. 60.

(²) EUT 2011, L 337, s. 9.

(³) EUT 2013, L 180, s. 96